

2. Член 49 ДФЕС във връзка с член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 85/432/ЕИО на Съвета от 16 септември 1985 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до някои от дейностите в областта на фармацията, и във връзка с член 45, параграф 2, букви д) и ж) от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска критерии като залежалите в точка 6 и в точка 7, буква в) от приложението към Декрет 72/2001 от 19 юли 2001 г., който урежда дейността на аптеките и аптечните услуги в Княжество Астурия (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias), по силата на които се осъществява подборът на собствениците на нови аптеки.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 юни 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Обединеното кралство) — The Queen, по жалба на: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Дело C-58/08) (¹)

(Регламент (ЕО) № 717/2007 — Роуминг в обществените мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността — Валидност — Правно основание — Член 95 ЕО — Принципи на пропорционалност и на субсидиарност)

(2010/С 209/04)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Queen, по жалба на: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Отговорник: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

В присъствието на: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Валидност на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО (ОВ L 171, стр. 32) — Избор на правно основание — Валидност на членове 4, 2, буква а) и 6, параграф 3 от регламента, с които се налага максимална цена за роуминговите повиквания, от гледна точка на принципите на пропорционалност и субсидиарност

Диспозитив

При разглеждането на поставените въпроси не се установиха никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Raad van State, Нидерландия) — The Sporting Exchange Ltd, извършващо дейността си под търговското наименование „Betfair“/Minister van Justitie

(Дело C-203/08) (¹)

(Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Подновяване на разрешението без процедура за възлагане на обществена поръчка — Принцип на равно третиране и задължение за прозрачност — Прилагане в областта на хазартните игри)

(2010/С 209/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Sporting Exchange Ltd, извършващо дейността си под търговското наименование „Betfair“

Отговорник: Minister van Justitie

В присъствието на: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Предмет

Преюдициално запитване — Raad van State — Тълкуване на член 49 ЕО — Национална правна уредба, с която се забранява организирането на игри и събирането на залози без разрешение и която предвижда евентуално разрешение само за един-единствен оператор, за да се защити общественото благосъстояние и общественото здраве — Отказ да се издаде разрешение на оператор (по Интернет), който вече разполага с разрешение в други държави членки, включително в държавата членка, в която се намира неговото седалище — Подновяване на такова разрешение без процедура за възлагане на обществена поръчка — Императивни съображения от общ интерес

Диспозитив

1. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за организирането и рекламирането на хазартни игри прилага режим на изключителни права в полза само на един оператор и която забранява на всеки друг оператор, включително и установен в друга държава членка, да предлага по Интернет на територията на първата държава членка обхващани от посочения режим услуги.
2. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че принципът на равно третиране и на произтичащото от него задължение за прозрачност са приложими по отношение на процедурите за предоставяне и за подновяване на разрешение на един-единствен оператор в областта на хазартните игри, доколкото не става въпрос за публичноправен оператор, чието управление е под прекия надзор на държавата, или за частноправен оператор, върху дейността на който публичните власти могат да упражняват строг контрол.

(¹) ОВ С 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Дело C-258/08) (¹)

(Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Отказ да се предостави разрешение за провеждане на хазартни игри на оператор, разполагащ с разрешение в други държави членки — Обосноваване — Пропорционалност — Контрол върху всяка конкретна мярка за прилагане на националната правна уредба)

(2010/C 209/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Отговорник: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 49 ЕО — Национална правна уредба, с която се забранява организирането на игри и събирането на залози без разрешение и която предвижда евентуално разрешение само за един-единствен оператор, за да се защити общественото благосъстояние и общественото здраве — Отказ да се издаде разрешение на оператор (по Интернет), който вече разполага с разрешение в други държави членки, включително в държавата членка, в която се намира неговото седалище — Императивни съображения от общ интерес

Диспозитив

1. Национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която има за цел да овладее пристрастеността към хазартни игри, както и да се бори с измамите, и която действително допринася за постигането на тези цели, може да се разглежда като ограничаваща свързаните със залаганя дейности по последователен и систематичен начин, дори и ако притежателят или притежателите на изключително разрешение са оправомощени да правят предлагането на услугите си на пазара привлекателно, като въвеждат нови хазартни игри и като използват реклама. Запитващата юрисдикция следва да провери дали незаконните дейности, свързани с игрите, могат да представляват проблем в съответната държава членка, който би могъл да се отстрани с разрастването на разрешените и регламентирани дейности, и дали това разрастване не е в такъв мащаб, че да го направи несъвместимо с целта да се овладее посочената пристрастеност.
2. С оглед на прилагането на съвместима с член 49 ЕО правна уредба на държава членка относно хазартните игри националният съд не трябва да проверява във всеки конкретен случай дали мярката за изпълнение, която има за цел да осигури спазването на тази правна уредба, може да гарантира осъществяването на преследваната с нея цел и дали съответства на принципа на пропорционалност, доколкото тази мярка е необходим елемент, за да се осигури полезното действие на посочената правна уредба, и не съдържа никакво допълнително ограничение по отношение на ограничението, което следва от същата правна уредба. Обстоятелството, че посочената мярка за изпълнение е приета вследствие на напесата на публичните органи, насочена към гарантиране на спазването на националната правна уредба, или на искане на частноправен субект в рамките на гражданско производство с оглед защита на правата, които той черпи от същата правна уредба, не оказва въздействие върху разрешаването на спора, с който е сезирана запитващата юрисдикция.